

KAPŁANIEC (8) *sb m*

Oba a jasne; e prawdopodobnie jasne (tak w -ec).

sg N kapłaniec (2). ◇ G kapłańca (1). ◇ D kapłańcowi (1). ◇ pl G kapłańc(o)w (2). ◇ D kapłańc(o)m (1). ◇ A kapłańce (1).

Sł stp brak, Sł stp nazw os notuje, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. kapłańcze.

pogard. Kapłan (przeważnie w polemikach religijnych) (8): Chybá gdy lye im zbyeg yáki kápłányec od nas tráfi. KromRozm III K8v; Iáko káždy kápłániec/ wypráwuiać we mšzy/ kanon wielki pochyłkiem/ pri usquam comunicet, mowi CzechEp 193, 388.

W przeciwstawieniu: »biskup ... kapłaniec« (1): nie mielibyśmy podobno żadnego/ nie tylko Bifkupá/ ále y profštego kápłáńcá CzechEp 229.

Wyrażenia: »kapłaniec now(otn)y« (2): Ogień tákież sšąpił z niebá lpalił ony kápłáńce nowe/ ktorzy byli s kádzilnicámi w licźbie pułtrzeciá štá. BielKron 41, 185.

»papieski kapłaniec« (1): Rzekłem/ iż zápalczywa miłość Chrištufowá domu Bożego/ żadnemu Papieskiemu Kápłáńcowi nie służy CzechEp 51.

»prosty kapłaniec« (1): CzechEp 229 cf W przeciwstawieniu.

Szereg: »papież i kapłancy« (1): A iefli ktory przesłáduie/ tedy ábo przenáięty od Papieža y infzych kápłáńcow/ ábo ich czárámi omamiony y zniewolony CzechEp 98.

Cf KAPŁAN, KAPŁANIK, [KAPŁANNIK]